

28 Σεπτεμβρίου, 1993

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, ΚΟΥΡΡΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΑ-
ΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΑΡΤΕΜΗΣ, Διότες]

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Εφεσεύοντες - Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Εφεσιβλήτων - Καθ' ων η Αίτηση.

(Αναθεωρητικές Εφέσεις Αρ. 1596, 1604, 1741)

-
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσόντα — Δέουσα έρευνα
σε σχέση με το θέμα της κατοχής προσόντων — Ο περί Δημόσιας
Υπηρεσίας Νόμος του 1990, (Αρ. 190), άρθρο 34(9).
- 5 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Σχέδια Υπηρεσίας —
Προσόντα — Αξιολόγηση προσόντων υποψηφίων — Ουσιώδης
ημερομηνία κατά την οποία πρέπει να υπάρχουν τα αναγκαία
προσόντα.
- 10 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Επιτροπή Δημόσιας Υπηρε-
σίας — Ποιές οι εξουσίες και τα καθήκοντα της Επιτροπής Δημό-
σιας Υπηρεσίας.
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Ετήσιες Υπηρεσιακές Εκθέ-
σεις — Συστάσεις — Πρέπει να είναι αιτιολογημένες και να προ-
έρχονται από τον Προϊστάμενο του Τμήματος στο οποίο υφίστα-
ται η κενή θέση.
- 15 Δευτερογενής Νομοθεσία — Είναι έγκυρη εάν βρίσκεται μέσα στα
πλαίσια του εξουσιοδοτούντος Νόμου — Η απάντηση στο σχετικό
ερώτημα εξαρτάται από την ορθή ερμηνεία του εξουσιοδοτούντος
20 Νόμου και του προσβαλλόμενου Κανονισμού στο σύνολό τους —
Ο Κανονισμός 6(1) - σημείωση στο Μέρος III του Παραρτήματος
"B" - των περί Δημόσιας Υπηρεσίας (Αξιολόγηση Υπαλλήλων)
Κανονισμών του 1990 είναι *intra vires* και ούτε βρίσκεται σε αντί-
θεση με τις αρμοδιότητες της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας.
- Αίτηση ακυρώσεως — Ουσιώδης παρατυπία — Προκαλεί ακυρότητα
διοικητικής πράξης.
- 25 Αίτηση ακυρώσεως — Αυτεπάγγελτη εξέταση θεμάτων — Θέματα δη-
μόσιας τάξεως.
- Αίτηση ακυρώσεως — Διοικητική απόφαση που βασίζεται σε μη έγκυ-

ρη νομοθεσία ακυρώνεται από το Δικαστήριο.

Λέξεις και Φράσεις — "Καθορισμένος" στο άρθρο 2 του Περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου 1967 (33/67).

Λέξεις και Φράσεις — "Καθορίζεται" στο άρθρο 2 του Περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου 1967 (33/67). 5

Λέξεις και Φράσεις — "Αιτιολογημένες συστάσεις του Προϊσταμένου του Τμήματος" στο άρθρο 35(4) του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου (1/90)

Λέξεις και Φράσεις — "Προϊστάμενος του οικείου Τμήματος" στο άρθρο 34(9) του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου (1/90).. 10

Η Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1596 στρέφεται εναντίον της πρωτόδικης απόφασης με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (η Επιτροπή) για διορισμό του ενδιαφερομένου μέρους Ο. Γεωργίου στη θέση Επάρχου από 15/5/1991. Η αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1604 στρέφεται εναντίον της πρωτόδικης απόφασης με την οποία απορρίφθηκαν οι προσφυγές των εφεσεϊόντων εναντίον της απόφασης της Επιτροπής για προαγωγή του ενδιαφερομένου μέρους Χρ. Παπαδόπουλου στη θέση Προϊσταμένου Κλάδου Ελέγχου, Υπουργείο Συγκοινωνιών και Έργων από 1/4/1991. Η Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1741 προσβάλλει την πρωτόδικη απόφαση με την οποία ακυρώθηκε η απόφαση της Επιτροπής για προαγωγή οκτώ δημοσίων υπαλλήλων στη μόνιμη θέση Ανώτερου Τεχνικού, Τμήμα Αναδασμού από 1/12/1991. 15 20

Αποφασίστηκε συνεκδίκαση των πιο πάνω εφέσεων λόγω κοινού νομικού ζητήματος αναφορικά με τις Ετήσιες Υπηρεσιακές Εκθέσεις για το 1990 και ειδικά αν η σημείωση στο Μέρος ΙΙΙ του Παραρτήματος "Β" του Κανονισμού 6(1) των περί Δημοσίας Υπηρεσίας (Αξιολόγηση Υπαλλήλων) Κανονισμών του 1990 ξεφεύγει από το πλαίσιο της νομοθετικής εξουσιοδότησης ή βρίσκεται σε αντίθεση με τη θέση και τις αρμοδιότητες της Επιτροπής. 25 30

Πρόσθετοι λόγοι εφέσεως είναι:

Αναθεωρητική Έφεση αρ. 1596

1. Η Επιτροπή παρέλειψε να κάμει τη δέουσα έρευνα για την κατοχή του προσόντος πλεονέκτημα. 35

2. Οι εφεσεϊόντες ήταν επικρατέστεροι για τη θέση.

Αναθεωρητική Έφεση αρ. 1604

1. Οι Υπηρεσιακές Εκθέσεις για το 1990 δεν έπρεπε να ληφθούν υπόψη για τον λόγο ότι υποβλήθηκαν μετά τον χρόνο συνδρομής των προσόντων. 40

2. Ο πρωτόδικος Δικαστής δεν έλαβε υπόψη ότι ο εφεσείων-
αιτητής στην προσφυγή υπ' αρ. 471/91 ήταν Ανώτερος Εκτελεστι-
κός Μηχανικός από 1/1/1993.

5 3. Η συμμετοχή του Γενικού Διευθυντή στην προφορική εξέτα-
ση ήταν ultra vires του άρθρου 34(10) του περί Δημοσίας Υπηρε-
σίας Νόμου του 1990 (Αρ. 1/90) ο "Νόμος" ή/και η διαδικασία ενώ-
πιον της Επιτροπής ήταν εσφαλμένη λόγω της συμμετοχής του σ'
αυτή και επίσης ότι η σύσταση του πάσχει.

10 4. Το Δικαστήριο και η Επιτροπή δεν έλαβαν υπόψη τις πρό-
νοιες του άρθρου 34(9) και (10) του Νόμου.

15 Οι εφεσείοντες στην αναθεωρητική έφεση αρ. 1604 ζήτησαν
τροποποίηση των λόγων έφεσης, με αίτηση με κλήση, η οποία
απορρίφθηκε από το Δικαστήριο το οποίο απεφάσισε ότι θα εξετά-
σει μόνο τους λόγους της έφεσης και θέματα δημόσιας τάξης τα
οποία μπορεί να εξετάσει αυτεπάγγελα, όπως προνοούν οι αρχές
του Δικονομικού Διοικητικού Δικαίου.

Αναθεωρητική Έφεση αρ. 1596

20 Οι εφεσείοντες ισχυρίστηκαν ότι η Επιτροπή δεν ερεύνησε το
θέμα της κατοχής του πρόσθετου προσόντος - πλεονεκτήματος
από το ενδιαφερόμενο μέρος ή από τους εφεσείοντες.

25 Τα απαιτούμενα προσόντα με βάση την παράγραφο 3(5) του
Σχεδίου Υπηρεσίας ήταν η μετεκπαίδευση, η ειδική εκπαίδευση σε
θέματα Δημόσιας ή Αναπτυξιακής ή Τοπικής Διοίκησης ή και η
πείρα σχετική με τα καθήκοντα της θέσης. Η Επιτροπή στη λήψη
της επίδικης απόφασης εξέτασε τους προσωπικούς φακέλους και
τους φακέλους των Υπηρεσιακών Εκθέσεων των υποψηφίων, την
έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής και τη σύσταση του Γενι-
κού Διευθυντή.

30 Το ενδιαφερόμενο μέρος κατείχε τη θέση Βοηθού Επάρχου
στις Επαρχιακές Διοικήσεις Πάφου και Λεμεσού.

Αποφασίστηκε ότι:

35 1. Όπως αποδεικνύεται από τα σχετικά πρακτικά σύμφωνα με
τις διατάξεις του άρθρου 34(9) του Νόμου, η Επιτροπή έκαμε και
τη δική της έρευνα εκτός από την έρευνα της Συμβουλευτικής Επι-
τροπής και ορθά απεφάσισε ότι το ενδιαφερόμενο μέρος διέθετε το
πλεονέκτημα της πείρας σχετικής με τα καθήκοντα της θέσης λόγω
της υπηρεσίας του στη θέση Βοηθού Επάρχου σε αντίθεση με τους
αιτητές που δεν διέθεταν οποιαδήποτε σχετική πείρα.

40 2. Το θέμα αν η τελική απόφαση επιλογής του ενδιαφερομένου
μέρους πάσχει λόγω των Ετήσιων Υπηρεσιακών Εκθέσεων για το
1990 συναρτάται με την απόφαση του Δικαστηρίου στο κοινό νο-
μικό ζήτημα που ηγέρθηκε.

3. Διοικητική απόφαση που βασίζεται σε μη έγκυρη νομοθε-
σία ακυρώνεται από το Δικαστήριο. Μόνο ουσιάδης παρατυπία

προκαλεί ακυρότητα διοικητικής απόφασης.

Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1604

1. Ο χρόνος κατοχής των προσόντων από υποψήφιο δεν ρυθμίζεται από τον περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμο του 1967 (Αρ. 33/67).

5

2. Το Άρθρο 34(15)(α) του Νόμου προνοεί ότι ο υποψήφιος για διορισμό ή προαγωγή πρέπει να κατέχει τα προσόντα που προβλέπονται στο σχέδιο υπηρεσίας κατά τη λήξη της προθεσμίας υποβολής των αιτήσεων και κατά το χρόνο λήψης της απόφασης.

3. Δεν υπάρχει νομοθετημένη πρόνοια χρονικού προσδιορισμού για άλλα στοιχεία κρίσεως ή προσόντα που αναφέρονται στην αξία του υποψηφίου, που προσμετρούν στη συνολική του αξιολόγηση ως στοιχεία συγκρίσεως. Αυτά μπορούν να ληφθούν υπόψη μέχρι και την ημερομηνία της λήψης της τελικής απόφασης από την Επιτροπή.

10

4. Ο ισχυρισμός του εφεσεύοντα ότι ο πρωτόδικος Δικαστής δεν έλαβε υπόψη την αρχαιότητά του αντικρούεται από το κείμενο της Δικαστικής απόφασης το οποίο αναφέρει ρητά ότι οι αιτητές υπερέχουν σε αρχαιότητα έναντι του διορισθέντος.

15

5. Το Δικαστήριο δεν μπορεί να εξετάσει αυτεπάγγελα τους δύο λόγους τους οποίους επικαλέστηκε ο εφεσεύων σαν λόγους δημόσιας τάξεως οι οποίοι δεν συμπεριλαμβάνονταν στους αρχικούς λόγους εφέσεως και ούτε είχαν προβληθεί στην πρωτόδικη διαδικασία.

20

Λόγοι δημόσιας τάξεως είναι η προθεσμία καταχώρησης της αίτησης, το έννομο συμφέρον, η εκτελεσιμότητα της προσβαλλόμενης απόφασης, οι οποίοι έχουν σχέση με το παραδεκτό της προσφυγής. Οι λόγοι έφεσης που επικαλέστηκε ο εφεσεύων σαν λόγους δημόσιας τάξεως ήταν οι πιο κάτω:

25

α) Οι συστάσεις που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη από την Επιτροπή είναι οι συστάσεις του κάθε Τμηματάρχη στη θέση που υπηρετεί κάθε υποψήφιος υπάλληλος και όχι οι συστάσεις του Προϊσταμένου του Τμήματος στο οποίο υφίσταται η κενή θέση και

30

β) Η παρουσία του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Συγκοινωνιών και Έργων κατά την προφορική εξέταση ήταν ανεπίτρεπτη.

35

6. Η έλλειψη ενιαίου και ολοκληρωμένου Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, τόσο στην Κύπρο όσο και στην Ελλάδα, προκαλεί αβεβαιότητα. Το κενό συμπληρώνεται βαθμιαία από τη νομολογία. Οι λόγοι που εξετάζονται αυτεπάγγελα αν και δεν προβάλλονται, δεν περιορίζονται στο παραδεκτό της αιτήσεως ακυρώσεως.

40

Με βάση το άρθρο 17 του Νόμου η Επιτροπή δικαιούται να καλεί οποιοδήποτε πρόσωπο για να την βοηθήσει πάνω σε οποιοδήποτε θέμα το οποίο η Επιτροπή εξετάζει κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων της. Προϊστάμενος του οικείου Τμήματος στην παρ.

45

9 του άρθρου 34 είναι ο Προϊστάμενος του Τμήματος στο οποίο βρίσκεται η κενή θέση και όχι οι Προϊστάμενοι των διαφόρων Τμημάτων στα οποία πιθανόν να υπηρετούν οι υποψήφιοι δημόσιοι υπάλληλοι.

- 5 Αναφορικά με το θέμα αν η σχετική σημείωση είναι ultra vires του Νόμου, υπήρξε διάσταση απόψεων μεταξύ των δύο Δικαστών που χειρίστηκαν πρωτόδικα τις υποθέσεις.

- 10 Το Άρθρο 50(1) του Νόμου ρυθμίζει τα θέματα των Υπηρεσιακών Εκθέσεων και το Άρθρο 87 εξουσιοδοτεί το Υπουργικό Συμβούλιο να εκδίδει Κανονισμούς. Οι Κανονισμοί που εκδόθηκαν είναι οι περί Δημόσιας Υπηρεσίας (Αξιολόγηση Υπαλλήλων) Κανονισμοί του 1990.

- 15 Η επίδικη σημείωση αναφέρει ότι η αξιολόγηση που δεν είναι αιτιολογημένη θα αγνοείται και ο υπάλληλος θα θεωρείται ότι έχει αξιολογηθεί ως "πολύ ικανοποιητικά" στο συγκεκριμένο στοιχείο αξιολόγησης.

Αποφασίστηκε ότι:

- 20 Η κανονιστική πράξη πρέπει να βρίσκεται έρεισμα σε εξουσιοδοτικό νόμο και πρέπει να εκδίδεται μόνο μέσα στα πλαίσια της νομοθετικής εξουσιοδότησης.

Για να αποφασιστεί αν αυτό συμβαίνει εξετάζεται ο εξουσιοδοτικός νόμος, η κατάσταση του νόμου κατά τη θέσπισή του οι αλλαγές που έγιναν και το περιεχόμενο της κανονιστικής πράξης.

- 25 Η απάντηση στο ερώτημα σε κάθε περίπτωση βρίσκεται στην ορθή ερμηνεία του νόμου και του προσβαλλόμενου κανονισμού, και γι' αυτό τόσο ο νόμος όσο και ο κανονισμός πρέπει να διαβάζονται στην ολότητά τους.

- 30 Στην παρούσα υπόθεση ουσιαστική σημασία έχει ο Κανονισμός 11(2)(η) που προνοεί ότι οι Αξιολογούντες Λειτουργοί πρέπει να συμπληρώνουν τις Υπηρεσιακές Εκθέσεις με υπευθυνότητα και να αιτιολογούν τεκμηρωμένα τις κρίσεις τους αποφεύγοντας γενική και αόριστη φρασεολογία.

- 35 Η επίδικη σημείωση είναι μέρος του συνόλου των Κανονισμών και προβλέπει ουσιαστικά ότι ο υπάλληλος θεωρείται ότι αξιολογείται πολύ ικανοποιητικά σε συγκεκριμένα στοιχεία αξιολόγησης αν η εξαιρετική βαθμολογία του δεν περιέχει αιτιολογία και πλήρεις λεπτομέρειες, αλλά περιορίζεται σε γενική και αόριστη φρασεολογία.

- 40 Με την σημείωση δεν αποδίδεται ειδική εξουσία αξιολόγησης στην Επιτροπή. Απλώς η Επιτροπή έχει την ευθύνη να βεβαιώνει ότι οι αξιολογήσεις στις Υπηρεσιακές Εκθέσεις γίνονται σύμφωνα με το Νόμο.

Οι αρμοδιότητες και τα καθήκοντα της Επιτροπής, καθορίζονται στο άρθρο 5 του Νόμου και περιλαμβάνουν διορισμό, επικύ-

ρωση διορισμού, ένταξη στο μόνιμο προσωπικό, προαγωγές κ.λ.π. των δημοσίων υπαλλήλων.

Σύγκριση του περιεχομένου του Νόμου και του προσβαλλόμενου Κανονισμού 6(1) - σημείωση στο Μέρος III του Παραρτήματος "B" - σε συνάρτηση με τις πρόνοιες των άλλων Κανονισμών οδηγεί στο ασφαλές συμπέρασμα ότι ο Κανονισμός δεν είναι έξω από το πλαίσιο της νομοθετικής εξουσιοδότησης. 5

Με βάση την προηγούμενη νομοθεσία που ίσχυε δηλ. το άρθρο 45 του Νόμου 33/67, η ετοιμασία των εμπιστευτικών εκθέσεων ερρυθμίζεται από την Εγκύκλιο 491 του επρόβλεπε ότι οι εμπιστευτικές εκθέσεις ετοιμάζονται και υποβάλλονται ετησίως κατά τον καθορισμένο τρόπο. 10

"Καθορισμένος" εσήμαινε καθορισμένος διά Κανονισμών ή διοικητικής πράξεως εκδιδόμενης υπό του Υπουργικού Συμβουλίου ή διά γενικών ή ειδικών οδηγιών διδομένων ή διαταγών εκδιδόμενων υπό του Υπουργικού Συμβουλίου και ο όρος "καθορίζουν" ερμηνευόταν ανάλογα. 15

Η Επιτροπή είχε δικαίωμα να αγνοήσει παράτυπες τροποποιήσεις, που δεν έγιναν από τον Προσυπογράφοντα Λειτουργό σύμφωνα με την εγκύκλιο 491 και να λάβει υπόψη μόνο τις αξιολογήσεις του Αξιολογούντος Λειτουργού. 20

Με βάση το άρθρο 35(4) του Νόμου το οποίο προνοεί ότι οι συστάσεις πρέπει να είναι αιτιολογημένες - σε αντίθεση με την προηγούμενη νομοθεσία στην οποία ο προσδιορισμός "αιτιολογημένες" δεν υπήρχε - η Επιτροπή πρέπει να παραγνωρίζει συστάσεις που δεν είναι αιτιολογημένες και συστάσεις στην έκταση που είναι ασύμφωνες με τα στοιχεία του φακέλλου. 25

Η φρασεολογία "δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένη", που χρησιμοποιήθηκε από την Επιτροπή στις παρούσες υποθέσεις δεν είναι αντίθετη με την πρόνοια του Κανονισμού που προβλέπει αιτιολογημένη κρίση με πλήρεις λεπτομέρειες. 30

Τα επίδικα θέματα δεν επηρεάζονται από την αποστολή στο δημόσιο υπάλληλο της Υπηρεσιακής Έκθεσης μετά την ετοιμασία της, σύμφωνα με τον Κανονισμό 10(3). Οι κανόνες χρηστής διοίκησης, οι οποίοι δεν μπορεί να είναι υπέρτεροι έγκυρης νομοθεσίας που δεν είναι αντίθετη με το Σύνταγμα της χώρας, δεν έχουν επηρεασθεί ούτε από τη σημείωση από μόνη της ούτε από την ενέργεια της Επιτροπής στις παρούσες υποθέσεις. 35

Για όλους τους πιο πάνω λόγους οι Αναθεωρητικές Εφέσεις Αρ. 1596 και 1604 απορρίπτονται. Η αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1741 επιτυγχάνει. Οι προσβαλλόμενες προαγωγές επικυρώνονται σύμφωνα με το Άρθρο 146.4(α) του Συντάγματος. Καμιά διαταγή για έξοδα. 45

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

- Republic, (Public Service Commission) v. Lefkos Georghiades (1972)*
3 C.L.R. 594·
- Othonos & Another v. Republic. Απόφαση ημερ. 19/4/1989·*
- 5 *Κυπριακή Δημοκρατία ν Χατζηπαντελή. Απόφαση ημερ. 25/4/1989·*
- Mytides v Republic (1983) 3 C.L.R. 1096·*
- Lewis v. Δημοκρατίας. Απόφαση ημερ. 30/5/1989·*
- Paraxenophontos & Others v. Republic (1982) 3 C.L.R. 1037·*
- 10 *Ierides v. Republic (Public Service Commission) (1976) 3 C.L.R. 9·*
- Ierides v. Republic (Public Service Commission) (1980) 3 C.L.R. 165·*
- Sekkides v. Republic, through the Public Service Commission (1988)*
3 C.L.R. 2136·
- Republic v. Pericleous & Others (1984) 3 C.L.R. 577·*
- 15 *Christophides v. Republic (1985) 3 C.L.R. 1127·*
- Κυπριακή Δημοκρατία μέσω Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας & Κυριάκου ν. 1. Ανδρέου & 2. Αριστείδου. Απόφαση ημερ. 28/4/1993·*
- Police v. Hondrou & Another 3 R.S.C.C. 82·*
- 20 *Ethnikos v. K.O.A. (1984) 3 C.L.R. 1150·*
- President of Republic v House of Representatives (1986) 3 C.L.R. 1168·*
- Commissioners of Customs & Excise v. Cure and Deeley Ltd (1962)*
1 Q.B.D. 340·
- 25 *Republic v. Κυριάκου (1987) 3 C.L.R. 1189·*
- Λίωνα & Άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας. Απόφαση ημερ. 14/6/1990·*
- Κυπριακή Δημοκρατία μέσω Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας & Άλλοι ν. Στυλιανού & Άλλου. Απόφαση ημερ. 10/7/1990·*

Εφέσεις.

Εφέσεις εναντίον της απόφασης Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου (Αρτεμίδης, Δ.) που δόθηκε την 1η Ιουνίου, 1992, (Προσφυγή αρ. 715/91) με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή των εφεσειόντων κατά της απόφασης των εφεσιβλήτων με την οποία προήγαγαν το ενδιαφερόμενο μέρος στη μόνιμη (Τακτ. Προϋπ.) θέση Επάρχου, Επαρχιακή Διοίκηση, αντί των εφεσειόντων. 5

Για τους Εφεσειόντες στην Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1596: Κος Α.Σ. Αγγελίδης. 10

Για τους Εφεσειόντες στην Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1604: Κος Α. Παπαφιλίππου.

Για τους Εφεσίβλητους στις Αναθεωρητικές Εφέσεις Αρ. 1596 και 1604: Κος Μ. Τριανταφυλλίδης, Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας, κα Ρ. Πετρίδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', κ. Π. Χατζηδημητρίου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α' και κα Στ. Ιωσήφ-Χ"Γιάννη, Δικηγόρος της Δημοκρατίας. 15

Για το Ενδιαφερόμενο Μέρος στην Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1596: Κος Δ. Χριστοδούλου. 20

Για το Ενδιαφερόμενο Μέρος στην Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1604: Κος Α. Μαρκίδης.

Για τους Εφεσειόντες στην Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1741: Κος Μ. Τριανταφυλλίδης, Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας, κα Ρ. Πετρίδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', κ. Π. Χατζηδημητρίου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α' και κα Στ. Ιωσήφ-Χ"Γιάννη, Δικηγόρος της Δημοκρατίας. 25

Για τους Εφεσίβλητους στην Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1741: Κος Α.Σ. Αγγελίδης. 30

Cur. adv. vult.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ.: Την ομόφωνη Απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής Δ.Γ. Στυλιανίδης.

- 5 ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ.: Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, (η "Επιτροπή"), με απόφαση που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, Αριθμός 2610, ημερομηνίας 14 Ιουνίου, 1991, Αριθμός Γνωστοποίησης 2045, προήγαγε τον Οδυσσέα Γεωργίου, (το "ενδιαφερόμενο μέρος"), στη μόνιμη (Τακτ. Προύπ.) θέση Επάρχου, Επαρχιακή Διοίκηση, από 15 Μαΐου, 1991.
- 10 Η νομιμότητα της πιο πάνω απόφασης προσβλήθηκε με την Προσφυγή Αρ. 715/91, η οποία απορρίφθηκε από Δικαστή του Δικαστηρίου τούτου στην άσκηση πρωτοβάθμιας Αναθεωρητικής Δικαιοδοσίας. Η Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1596 στρέφεται εναντίον της απορριπτικής Δικαστικής Απόφασης. Οι εφεσεύοντες στην Αναθεωρητική
- 15 Έφεση Αρ. 1604 προσβάλλουν την πρωτόδικη Απόφαση με την οποία απορρίφθηκαν οι Προσφυγές Αρ. 455/91 και 471/91 εναντίον της απόφασης της Επιτροπής για προαγωγή του Χρίστου Παπαδόπουλου, (το "ενδιαφερόμενο μέρος"), στη μόνιμη (Τακτ. Προύπ.) θέση Προϊσταμένου Κλάδου Ελέγχου, Υπουργείο Συγκοινωνιών και Έργων,
- 20 από τη 1η Απριλίου, 1991, που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, Αριθμός 2592, ημερομηνίας 12 Απριλίου, 1991, με Αριθμό Γνωστοποίησης 1320.
- 25 Με την Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1741 ζητείται η ανατροπή της απόφασης Δικαστή του Δικαστηρίου τούτου, που στην άσκηση πρωτοβάθμιας Αναθεωρητικής Δικαιοδοσίας, ακύρωσε την προαγωγή από την Επιτροπή οκτώ δημοσίων υπαλλήλων στη μόνιμη, (Τακτ. Προύπ.) θέση
- 30 Ανώτερου Τεχνικού, Τμήμα Αναδασμού, από 1η Δεκεμβρίου, 1991, που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, Αριθμός 2666, ημερομηνίας 3 Ιανουαρίου, 1992, με Αριθμό Γνωστοποίησης 4.

- 35 Στις τρεις εφέσεις εγείρεται κοινό σοβαρό νομικό ζήτημα αναφορικά με τις Ετήσιες Υπηρεσιακές Εκθέσεις για το 1990 και ειδικά αν η σημείωση στο Μέρος ΙΙΙ του Πα-

ραρτήματος "Β" του Κανονισμού 6(1) των περί Δημόσιας Υπηρεσίας (Αξιολόγηση Υπαλλήλων) Κανονισμών του 1990, που δημοσιεύτηκαν στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, Αριθμός 2567, ημερομηνίας 29 Δεκεμβρίου, 1990, Παράρτημα Τρίτο, Μέρος Ι, Κ.Δ.Π. 386/90 σελ. 1589, είναι έξω από το πλαίσιο της νομοθετικής εξουσιοδότησης ή βρίσκεται σε δυσαρμονία με τη θέση και τις αρμοδιότητες της Επιτροπής. 5

Οι εφέσεις αυτές για τον πιο πάνω λόγο, ύστερα από αίτηση των μερών και διαταγή του Δικαστηρίου, συνεκδικάστηκαν. 10

Πρόσθετα προς το πιο πάνω ζήτημα, οι λόγοι εφέσεως όπως αναφέρονται στις ειδοποιήσεις εφέσεως είναι:-

ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΕΦΕΣΗ ΑΡ. 1596

1. Η Επιτροπή δεν έκανε τη δέουσα ή επαρκή έρευνα για την κατοχή του προσόντος πλεονέκτημα. 15
2. Οι εφεσεύοντες κατέδειξαν την αξία τους ως επικρατέστεροι για τη θέση.

ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΕΦΕΣΗ ΑΡ. 1604

1. Ο χρόνος συνδρομής των προσόντων, περιλαμβανομένων προσόντων που δεν προβλέπονται από το Σχέδιο Υπηρεσίας σχετικών με την αξία των υποψηφίων, όπως οι Ετήσιες Υπηρεσιακές Εκθέσεις, είναι η τελευταία ημερομηνία υποβολής αιτήσεων για τη θέση και, ως εκ τούτου, οι Υπηρεσιακές Εκθέσεις για το 1990 δεν έπρεπε να ληφθούν υπόψη. 25
2. Ο πρωτόδικος Δικαστής απέτυχε να συνειδητοποιήσει ότι ο εφεσεύων-αιτητής στην Προσφυγή Αρ. 471/91 ήταν Ανώτερος Εκτελεστικός Μηχανικός από 1η Ιανουαρίου, 1983. 30
3. Η συμμετοχή του Γενικού Διευθυντή στην προφορική εξέταση ήταν ultra vires του άρθρου 34(10) του

5 Νόμου 1/90 ή/και Η διαδικασία ενώπιον της Επιτροπής είναι εσφαλμένη και πάσχει σε βαθμό ακυρότητας από την συμμετοχή και έκφραση εντυπώσεων και κρίσεων από τον Γενικό Διευθυντή, στοιχεία που δεν περιλαμβάνονται στον Νόμο. Περαιτέρω η σύσταση του Γενικού Διευθυντή πάσχει.

4. Το Δικαστήριο και η Επιτροπή δεν έλαβαν υπ' όψη τις πρόνοιες του άρθρου 34(9) και (10) του Νόμου 1/90.

10 Στην Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1741 που καταχωρίστηκε από την Επιτροπή εναντίον της απόφασης Δικαστή στην Προσφυγή Αρ. 63/92, εγείρεται μόνο το κοινό νομικό ζήτημα, στο οποίο έγινε αναφορά πιο πάνω.

15 Ο κ. Παπαφιλίππου ζήτησε την τροποποίηση των λόγων έφεσης, με αίτηση με κλήση, η οποία, όμως, δεν έγινε δεκτή από το Δικαστήριο. Στην αγόρευσή του, παρά τις παρατηρήσεις του Δικαστηρίου, επιχειρηματολόγησε πάνω σε λόγους που δεν ηγέρθησαν ούτε στην έφεση, ούτε
20 κα.

Το αντικείμενο της αναθεωρητικής έφεσης συνεχίζει να είναι η νομιμότητα της διοικητικής πράξης ή απόφασης. Η επανεξέταση όμως της νομιμότητας της πράξης ή απόφασης γίνεται πάνω στα θέματα που ηγέρθησαν πρωτόδικα
25 στην προσφυγή και σε όση έκταση οι διάδικοι έχουν περιορίσει τους λόγους στην έφεση ή στην αντέφεση και σε θέματα δημόσιας τάξης που το Δικαστήριο μπορεί να εξετάσει αυτεπάγγελα. (Βλ., μεταξύ άλλων, *Republic, (Public Service Commission) v. Lefkos Georghiades* (1972) 3 C.L.R.
30 594· *Othonos and Another v. Republic*, Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 720, (Απόφαση δόθηκε στις 19 Απριλίου, 1989, δε δημοσιεύτηκε ακόμα)· *Κυπριακή Δημοκρατία ν. Παντελή Χατζηπαντελή*, Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 827, (Απόφαση δόθηκε στις 25 Απριλίου, 1989, δε δημοσιεύτηκε
35 ακόμα)).

Το Δικαστήριο θα περιοριστεί στα πιο πάνω πλαίσια και θα παραγνώρισει ο,τιδήποτε είναι έξω από τους λόγους έφεσης και δεν συνάδουν με τις πιο πάνω αρχές του Δικονομικού Διοικητικού Δικαίου.

ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΕΦΕΣΗ ΑΡ. 1596

5

Η παράγραφος 3(5) του Σχεδίου Υπηρεσίας έχει:-

"3. Απαιτούμενα προσόντα:

(5) Μετεκπαίδευση ή ειδική εκπαίδευση σε θέματα Δημοσίας Διοίκησης ή Αναπτυξιακής Διοίκησης ή Τοπικής Διοίκησης ή σε άλλο θέμα σχετιζόμενο με την εκτέλεση των καθηκόντων της θέσης, διάρκειας ενός τουλάχιστον ακαδημαϊκού έτους ή και πείρα σχετική με τα καθήκοντα της θέσης θα αποτελούν πλεονέκτημα."

10

Ο δικηγόρος των εφεσειόντων ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή, η οποία έχει την ευθύνη και το καθήκο της έρευνας για την κατοχή των προσόντων, δεν ερεύνησε το θέμα της κατοχής του πρόσθετου προσόντος πλεονέκτημα από το ενδιαφερόμενο μέρος και ή από τους εφεσείοντες.

15

Η Συμβουλευτική Επιτροπή, αφού έλαβε υπόψη τα προσόντα των υποψηφίων σε σχέση με τα καθήκοντα της θέσης και το περιεχόμενο των προσωπικών φακέλων, διαπίστωσε ότι το ενδιαφερόμενο μέρος και τρεις άλλοι υποψήφιοι κατείχαν το προσόν πλεονέκτημα της παραγράφου (5) ενώ οι εφεσείοντες δεν το κατείχαν.

20

25

Στις 30 Απριλίου, 1991, η Επιτροπή κατά την εξέταση της έκθεσης της Συμβουλευτικής Επιτροπής σημείωσε στα πρακτικά τα ονόματα των υποψηφίων που διέθεταν το προσόν πλεονέκτημα.

Στις 7 Μαΐου, 1991, ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Εσωτερικών στις συστάσεις του ενώπιον της Επιτροπής ανέφερε ότι το ενδιαφερόμενο μέρος και τρεις

30

άλλοι κατονομαζόμενοι υποψήφιοι είχαν το πλεονέκτημα ενώ οι εφεσείοντες δεν το κατείχαν.

5 Η Επιτροπή στη λήψη της επίδικης απόφασης είχε ενώπιόν της τους προσωπικούς φακέλους και τους φακέλους των Υπηρεσιακών Εκθέσεων των υποψηφίων, την έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής και τη σύσταση του Γενικού Διευθυντή.

10 Το ενδιαφερόμενο μέρος κατείχε τη θέση Ανώτερου Διοικητικού Λειτουργού και ήταν τοποθετημένο αρχικά στην Επαρχιακή Διοίκηση Πάφου και μετά στην Επαρχιακή Διοίκηση Λεμεσού. Σύμφωνα με το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης που κατείχε τα καθήκοντα και ευθύνες του ήταν:-

15 "(β)Σε περίπτωση τοποθέτησης στην Επαρχιακή Διοίκηση:

20 Εκτελεί καθήκοντα Βοηθού Επάρχου, τα οποία περιλαμβάνουν βοήθεια στον Έπαρχο για την οργάνωση, διοίκηση και αποτελεσματική λειτουργία των Γραφείων της Επαρχιακής Διοίκησης και άσκηση των εξουσιών και αρμοδιοτήτων του."

25 Η διαπίστωση των προσόντων των υποψηφίων για την πλήρωση θέσης ανάγεται στη διακριτική ευχέρεια του διορίζοντος οργάνου και αποτελεί πτυχή της διοικητικής λειτουργίας. (Βλ., μεταξύ άλλων, *Mytides v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 1096· *Lewis v. Δημοκρατίας*, Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 522, (Απόφαση δόθηκε στις 30 Μαΐου, 1989, δε δημοσιεύτηκε ακόμα)).

30 Συμφωνούμε με τον πρωτόδικο Δικαστή ότι η Επιτροπή έκαμε και τη δική της έρευνα, όπως αποδεικνύεται από τα σχετικά πρακτικά σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 34(9) του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου του 1990, (Αρ. 1/90), (ο "Νόμος"), εκτός από την έρευνα της Συμβουλευτικής Επιτροπής. Η Επιτροπή ορθά αποφάσισε πως το ενδιαφερόμενο μέρος διέθετε το πλεονέκτημα της

πείρας της σχετικής με τα καθήκοντα της θέσης, γιατί υπηρέτησε στη θέση Βοηθού Επάρχου στις Επαρχιακές Διοικήσεις Πάφου και Λεμεσού σε αντίθεση με τους αιτητές που δεν διέθεταν οποιαδήποτε πείρα σχετική με τα καθήκοντα της θέσης.

5

Οι εφεσείοντες δεν ισχυρίζονται ότι έκδηλα υπερτερούν του ενδιαφερομένου μέρους. Ο ευπαίδευτος δικηγόρος τους πρόβαλε ότι αν η ενδιάμεση απόφαση της Επιτροπής αναφορικά με τις Ετήσιες Υπηρεσιακές Εκθέσεις για το 1990 είναι παράνομη, τότε η περαιτέρω διαδικασία και ειδικά η σύσταση του Διευθυντή και η τελική απόφαση επιλογής του ενδιαφερομένου μέρους πάσχει. Αυτό συναρτάται με την απόφαση του Δικαστηρίου στο κοινό νομικό ζήτημα.

10

Η άλλη πλευρά εισηγήθηκε ότι, ανεξάρτητα από τη εγκυρότητα του Τύπου "B" του Κανονισμού 6(1) και την απόφαση της Επιτροπής σχετικά με τις Υπηρεσιακές Εκθέσεις του 1990, η αξία του ενδιαφερομένου μέρους και των εφεσείοντων, όπως αντικατοπτρίζεται στις Ετήσιες Υπηρεσιακές Εκθέσεις από το 1986-1991, δεν αλλοιώνεται γιατί η αξιολόγηση του αιτητή για όλα αυτά τα χρόνια ήταν "εξαιρετος" και, ως εκ τούτου, συνεχίζει να υπερτερεί.

15

20

Διοικητική απόφαση που βασίζεται σε μη έγκυρη νομοθεσία ακυρώνεται από το Δικαστήριο. (Βλ., μεταξύ άλλων, *Paraxenophontos and Others v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 1037, 1047). Μόνο ουσιώδης παρατυπία παρασύρει σε ακυρότητα διοικητική απόφαση. Εποουσιώδης παρατυπία καμιά επιρροή δεν ασκεί. (Βλ., μεταξύ άλλων, *Charalambos Michael Ierides v. Republic (Public Service Commission)* (1976) 3 C.L.R. 9 και έφεση με τον ίδιο τίτλο (1980) 3 C.L.R. 165· *Andreas Sekkides v. The Republic of Cyprus, through The Public Service Commission*, (1988) 3 C.L.R. 2136.

25

30

Θα επανέλθουμε στο θέμα αυτό, αν χρειαστεί, ύστερα από την εξέταση του κοινού νομικού ζητήματος.

35

ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΕΦΕΣΗ ΑΡ. 1604

5 Ο περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμος του 1967, (Αρ. 33/67), δεν είχε διάταξη που να ρυθμίζει το χρόνο κατοχής των προσόντων από υποψήφιο. Στην υπόθεση *Republic v. Pericleous and Others* (1984) 3 C.L.R. 577, η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου αποφάσισε ότι η πρώτη ουσιώδης ημερομηνία κατά την οποία ο υποψήφιος πρέπει να κατέχει τα απαιτούμενα προσόντα σε θέση πρώτου διορισμού και προαγωγής είναι η τελευταία ημερομηνία για υποβολή αιτήσεων που ορίζεται στη δημοσίευση της θέσης και σε περιπτώσεις προαγωγής η ημερομηνία κατά την οποία λαμβάνεται από την Επιτροπή η πρόταση για πλήρωση της θέσης.

15 Το Άρθρο 34(15)(α) του Νόμου που διέπει την προσαλλόμενη απόφαση προνοεί για τις θέσεις πρώτου διορισμού και προαγωγής τα ακόλουθα:-

"34(15) Κανένας δε διορίζεται ή προάγεται σε θέση Πρώτου Διορισμού και Προαγωγής, εκτός αν -

20 (α) Κατέχει τα προσόντα που προβλέπονται στο σχέδιο υπηρεσίας για τη θέση αυτή κατά τη λήξη της προθεσμίας υποβολής των αιτήσεων και κατά το χρόνο που λαμβάνεται η απόφαση"

25 Δεν υπάρχει νομοθετημένη πρόνοια χρονικού προσδιορισμού για άλλα στοιχεία κρίσεως ή προσόντα που αναφέρονται στην αξία του υποψηφίου. Η Επιτροπή στην παρούσα υπόθεση έλαβε υπόψη τις Ετήσιες Υπηρεσιακές Εκθέσεις των εφεσειόντων και του ενδιαφερομένου μέρους για το 1990 που λήφθηκαν στο γραφείο της Επιτροπής στις 12 Φεβρουαρίου, 1991, και 14 Φεβρουαρίου, 30 1991, αντίστοιχα.

Ο κ. Παπαφιλίππου επιχειρηματολόγησε ότι οι Υπηρεσιακές Εκθέσεις που ετοιμάζονται ή προσόντα εκτός του Σχεδίου Υπηρεσίας που αποκτώνται μετά τη λήξη της 35 προθεσμίας υποβολής των αιτήσεων δεν επιτρέπεται να

λαμβάνονται υπόψη. Στήριξε την επιχειρηματολογία του στο εδάφιο (3) του Άρθρου 34 του Νόμου που έχει:-

"(3) Μετά τη λήξη της προθεσμίας για υποβολή αιτήσεων ο Γραμματέας της Επιτροπής αποστέλλει το ταχύτερο δυνατόν στον Πρόεδρο της αρμόδιας Συμβουλευτικής Επιτροπής όλες τις αιτήσεις που υποβλήθηκαν, τους Προσωπικούς Φακέλους και τους Φακέλους των Ετήσιων Υπηρεσιακών Εκθέσεων των υποψηφίων που είναι δημόσιοι υπάλληλοι και αντίγραφο της ανακοίνωσης που δημοσιεύτηκε στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας."

Ισχυρίστηκε ότι μόνο οι Υπηρεσιακές Εκθέσεις που υπήρχαν κατά το χρόνο που ορίζεται στο εδάφιο αυτό - λήξη της προθεσμίας υποβολής αιτήσεων, μπορούν να ληφθούν υπόψη από την Επιτροπή.

Το πιο πάνω εδάφιο είναι σχεδόν πανομοιότυπο με την παράγραφο (3) των Κανονιστικών Διατάξεων που ρυθμίζουν τη σύσταση, τις αρμοδιότητες και τη μέθοδο ενέργειας των Τμηματικών Επιτροπών που εκδόθηκαν από το Υπουργικό Συμβούλιο σύμφωνα με το Άρθρο 36 του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου του 1967 και είχαν εφαρμογή από την 1η Ιουνίου, 1979, μέχρι τη δημοσίευση του Νόμου στις 27 Ιανουαρίου, 1990. (Βλ. Εγκύκλιο 490 ημερομηνίας 20 Μαρτίου, 1979.) Το κείμενο της παραγράφου (3) έχει:-

"(3) Άπασαι αι δι' οιανδήποτε δημοσιευθείσαν κενήν θέσιν ληφθείσαι υπό της Επιτροπής Δημοσίας Υπηρεσίας αιτήσεις, εν περιπτώσει δε προαγωγής εις θέσιν Προαγωγής κατάλογος των υποψηφίων διά προαγωγήν ετοιμασθείς υπό του Γραμματέως της Επιτροπής, αποστέλλονται υπ' αυτού εις τον Πρόεδρον της αρμοδίας Τμηματικής Επιτροπής, ομού μετά των φακέλων των εμπιστευτικών εκθέσεων, αντιγράφου της Ανακοινώσεως και Σχεδίου Υπηρεσίας, εντός δύο εβδομάδων από της τελευταίας ημερομηνίας διά την υποβολήν αιτήσεων ή, αναλόγως της περιπτώσεως, από της ημερομηνίας

κατά την οποία εξητήθη παρά της Επιτροπής Δημοσίας Υπηρεσίας η πλήρωση της θέσεως Προαγωγής."

Η εισήγηση του κ. Παπαφιλίππου είναι αντίθετη με τη νομολογία του Δικαστηρίου τούτου.

5 Στην υπόθεση *Christofides v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 1127, 1133 ειπώθηκε:-

"Though it may be permissible for the Commission to have information of the merits of a candidate upto the date it takes a decision concerning such a candidate, it is
10 impermissible, however, to take into consideration facts non-existent on such a date."

Στην απόφαση *Κυπριακή Δημοκρατία, μέσω Επιτροπής Δημοσίας Υπηρεσίας και Κώστα Κυριάκου ν. 1. Αδάμου Ανδρέου, 2. Άριστου Αριστείδου*, Αναθεωρητικές
15 Εφέσεις Αρ. 1715 και 1723, (Απόφαση δόθηκε στις 28 Απριλίου, 1993, δε δημοσιεύτηκε ακόμα), το Δικαστήριο είπε:-

"Ειδικά ρητές πρόνοιες έχουν περιληφθεί τώρα στον περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμο του 1990, οι οποίες
20 και υιοθετούν πλήρως τις αρχές της νομολογίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου. (Ιδέστε: άρθρα 33(15) και 34 (15)(α). Επανερχόμαστε στην ουσία του νομικού σημείου. Η αρχή αυτή εφαρμόζεται μόνον αναφορικά με τα απαιτούμενα από το σχέδιο υπηρεσίας προσόντα
25 σύμφωνα με τα οποία κάποιος καθίσταται έγκυρος υποψήφιος για τη θέση. Δεν ισχύει όμως ως προς τα υπόλοιπα στοιχεία που προσμετρούν στην αξία των υποψηφίων, και τα οποία που είναι νόμιμο να εκτιμηθούν και μέχρι της ημέρας λήψης της απόφασης. Αυτό
30 εξάλλου γίνεται και στην πράξη, π.χ. στις συνεντεύξεις που γίνονται μετά την ημερομηνία υποβολής των αιτήσεων και στις συστάσεις του διευθυντή, που αφορούν στην επαγγελματική επάρκεια των υποψηφίων που κρίνεται μέχρι της ημέρας λήψης της απόφασης."

Για να είναι κάποιος νόμιμα υποψήφιος για θέση πρώτου διορισμού ή πρώτου διορισμού και προαγωγής πρέπει να κατέχει τα απαιτούμενα από το Σχέδιο Υπηρεσίας προσόντα την πρώτη ουσιώδη ημερομηνία, που είναι η τελευταία ημερομηνία της περιόδου που ορίζεται στη δημοσίευση της κενής θέσης για την υποβολή αιτήσεων. Αυτά είναι μόνο τα απαιτούμενα από το Σχέδιο Υπηρεσίας απαραίτητα προσόντα ή που καθορίζονται στο Σχέδιο Υπηρεσίας ως πλεονέκτημα ή επιπρόσθετο προσόν. Οποιοδήποτε άλλο στοιχείο, που προσθέτει στην αξία υποψηφίου ή βοηθά την Επιτροπή στην εκτίμηση της αξίας του υποψηφίου και προσμετρά στη συνολική του αξιολόγηση ως στοιχείο συγκρίσεως, μπορεί να ληφθεί υπόψη μέχρι και την ημερομηνία της λήψης της τελικής απόφασης από την Επιτροπή.

Ο δικηγόρος των εφεσειόντων αναφέρθηκε στην αρχαιότητα του εφεσείοντα αιτητή στην Προσφυγή Αρ. 471/91, ο οποίος κατείχε τη θέση του Ανώτερου Εκτελεστικού Μηχανικού από 1η Ιανουαρίου, 1983. Στο φάκελο του εφεσείοντα και σε όλα τα άλλα στοιχεία ενώπιον της Επιτροπής το γεγονός τούτο καταγράφεται. Η Επιτροπή το έλαβε υπόψη της και τον κατέταξε αρχαιότερο του ενδιαφερομένου μέρους.

Ο κ. Παπαφιλίππου είπε ενώπιόν μας ότι η Επιτροπή το γνώριζε και το είχε υπόψη της αλλά ο πρωτόδικος Δικαστής "δεν πρόσεξε" την αρχαιότητα του εφεσείοντα. Ο ισχυρισμός αυτός αντικρούεται από το κείμενο της Δικαστικής Απόφασης στο οποίο διαβάζομε: "Είναι γεγονός ότι οι αιτητές υπερέχουν σε αρχαιότητα έναντι του διορισθέντος" και "ο διορισθείς υπηρέτησε στη θέση Εκτελεστικού Μηχανικού 1ης Τάξης".

Ο δικηγόρος των εφεσειόντων κατά την ανάπτυξη των δύο τελευταίων λόγων εφέσεως επεξήγησε, στη διάρκεια της αγόρευσής του, να εισαγάγει ουσιαστικά νέο λόγο ακυρώσεως ο οποίος δεν προβλήθηκε στην πρωτόδικη διαδικασία. Ισχυρίστηκε ότι "συστάσεις του Προϊσταμένου του οικείου Τμήματος" τις οποίες η Επιτροπή πρέπει να

- λάβει δεόντως υπόψη είναι οι συστάσεις του κάθε Τμημα-
τάρχη στη θέση που υπηρετεί κάθε υποψήφιος υπάλληλος
και όχι οι συστάσεις του Προϊσταμένου του Τμήματος στο
5 της πρόνοιας της παραγράφου (9) του Άρθρου 34 και της
παραγράφου (4) του Άρθρου 35.

Περαιτέρω, ισχυρίστηκε ότι η παρουσία του Γενικού
Διευθυντή του Υπουργείου Συγκοινωνιών και Έργων
κατά την προφορική εξέταση ήταν ανεπίτρεπτη.

- 10 Όταν το Δικαστήριο παρατήρησε ότι οι λόγοι αυτοί
είναι απαράδεκτοι διότι δεν προβλήθηκαν στην πρωτόδι-
κη διαδικασία, ισχυρίστηκε ότι οι λόγοι αυτοί είναι λόγοι
δημοσίας τάξεως και μπορεί το Δικαστήριο αυτεπάγγελα
να τους εξετάσει και ο διάδικος να τους προβάλει σε
15 οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας.

- Δεν είναι λόγοι δημοσίας τάξεως. Λόγοι δημοσίας τά-
ξεως είναι η προθεσμία καταχώρισης της αίτησης, το έννο-
μο συμφέρο, η εκτελεστότητα της προσβαλλόμενης απόφα-
σης, οι οποίοι έχουν σχέση με το παραδεκτό της
20 προσφυγής.

- Η έλλειψη ενιαίου και ολοκληρωμένου Κώδικα Διοι-
κητικής Δικονομίας, τόσο στην Κύπρο και στην Ελλάδα,
προκαλεί αβεβαιότητα. Το κενό συμπληρώνεται βαθμιαία
από τη νομολογία. Οι λόγοι που εξετάζονται αυτεπάγγελ-
25 τα, αν και δεν προβάλλονται, δεν περιορίζονται στο παρα-
δεκτό της αιτήσεως ακυρώσεως. (Βλ. Ε.Π. Σπηλιωτοπού-
λου "Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου", Πέμπτη Έκδοση,
1991, σελ. 526, Σημείωση 35 και Αποφάσεις Σ.τ.Ε. 3531/
1983, 2650/1986, 1596/1987, 3227/1987, 4301/1987 και
30 5065/1987).

Η παράγραφος (10) του Άρθρου 34 αναφέρεται στο
πρακτικό που πρέπει να τηρείται κατά την προφορική συ-
νέντευξη.

Η παράγραφος (9) αναφέρεται στα στοιχεία που πρέπει

να λαμβάνει υπόψη της η Επιτροπή για τη λήψη της απόφασης πλήρωσης της θέσης.

Παρόλον ότι τα θέματα που ηγέρθησαν δεν μπορούν να αποτελέσουν λόγους εφέσεως, το Δικαστήριο εκφράζει την γνώμη ότι η Επιτροπή με βάση το Άρθρο 17 του Νόμου δικαιούται να καλεί οποιοδήποτε πρόσωπο για να τη βοηθήσει πάνω σε οποιοδήποτε ζήτημα το οποίο η Επιτροπή έχει να εξετάσει κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων της. Προϊστάμενος του οικείου Τμήματος στην παράγραφο (9) του Άρθρου 34 είναι ο Προϊστάμενος του Τμήματος στο οποίο είναι η κενή θέση, ο οποίος γνωρίζει τις ανάγκες και τις ευθύνες της θέσης και όχι οι προϊστάμενοι των διαφόρων Τμημάτων στα οποία πιθανό να υπηρετούν οι υποψήφιοι δημόσιοι υπάλληλοι. 5 10

Η εισήγηση του κ. Παπαφιλίππου οδηγεί σε παράλογα αποτελέσματα και βρίσκεται σε αντίθεση με τη συνήθη ερμηνεία και με την τελολογική ερμηνεία του Νόμου. 15

Η Επιτροπή, ενεργώντας σύμφωνα με τη σημείωση στο Μέρος III του Παραρτήματος "B" του Κανονισμού 6(1), θεώρησε ως "πολύ ικανοποιητική" αντί "εξαιρετο" την αξιολόγηση στις Ετήσιες Υπηρεσιακές Εκθέσεις του 1990 για ορισμένα στοιχεία του ενδιαφερομένου μέρους και των εφεσειόντων στην Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1596, των εφεσειόντων στην Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1604 και των εφειβλήτων στην Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1741. 20 25

Προβλήθηκαν κατά την πρωτόδικη διαδικασία ως λόγοι ακυρώσεως ότι η σχετική σημείωση είναι ultra vires του Νόμου και ότι η Επιτροπή άσκησε εξουσία και επέμβαση στην κρίση του αξιολογούντος οργάνου έξω από τις καθορισμένες από το Νόμο εξουσίες και καθήκοντά της. 30

Οι δύο Δικαστές που χειρίσθηκαν πρωτόδικα τις υποθέσεις εξέδωσαν διαμετρικά αντίθετες Αποφάσεις.

Στην πρωτόδικη διαδικασία στις υποθέσεις των Αναθεωρητικών Εφέσεων Αρ. 1596 και 1604 αποφασίστηκε

- ότι η σχετική σημείωση δεν είναι *ultra vires* του Νόμου. Η επίδικη διάταξη προβλέπει πως η αξιολόγηση ενός λειτουργού ως "εξαιρέτου" τοποθετεί το άτομο αυτό στον ύψιστο βαθμό επάρκειας και πρέπει να είναι αιτιολογημένη. Η Επιτροπή είναι ανεξάρτητο όργανο που λειτουργεί σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου. Η Επιτροπή δεν επεμβαίνει στην κρισιολογία του αξιολογούντος οργάνου, αλλά εφαρμόζει υποχρεώσεις που έχει με το σχετικό Κανονισμό.
- 5
- 10 Στην πρωτόδικη διαδικασία της Αναθεωρητικής Έφεσης Αρ. 1741 άλλος Δικαστής αποφάσισε ότι η κρινόμενη σημείωση είναι έξω από τα πλαίσια της νομοθετικής εξουσιοδότησης που έχει παρασχεθεί από το Άρθρο 50(1) του Νόμου, ότι η απόδοση εξουσίας με τη σημείωση στην Επιτροπή είναι αντινομική προς την υπόσταση της Επιτροπής ως ανεξάρτητου από τη δημόσια υπηρεσία συνταγματικού οργάνου και αντίκειται προς τις αρμοδιότητές της, καθώς επίσης, και στους κανόνες της χρηστής διοίκησης και βρίσκεται σε δυσαρμονία με τη θέση και τις αρμοδιότητες της Επιτροπής.
- 15
- 20

Οι πιο πάνω Αποφάσεις προσβάλλονται στις τρεις κρινόμενες εφέσεις.

- Η Επιτροπή κατά την πλήρωση θέσεων πρώτου διορισμού και προαγωγής και θέσεων προαγωγής λαμβάνει δεόντως υπόψη, μεταξύ άλλων, το περιεχόμενο των φακέλων των Ετησίων Υπηρεσιακών Εκθέσεων των υποψηφίων δημοσίων υπαλλήλων (Άρθρο 34(9) και 35(4) του Νόμου).
- 25

- Το εδάφιο (1) του Άρθρου 50 που ρυθμίζει τα θέματα των Υπηρεσιακών Εκθέσεων έχει:-
- 30

"50(1) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (2), για όλους τους υπαλλήλους ετοιμάζονται και υποβάλλονται στην Επιτροπή Ετήσιες Υπηρεσιακές Εκθέσεις κατά τον καθορισμένο τρόπο και χρόνο."

"Καθορισμένος", σύμφωνα με τις ερμηνευτικές διατάξεις του Άρθρου 2, σημαίνει καθορισμένο με κανονισμούς που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου αυτού και "καθορίζεται" ερμηνεύεται ανάλογα.

5

Το Άρθρο 87 εξουσιοδοτεί γενικά το Υπουργικό Συμβούλιο να εκδίδει Κανονισμούς.

Το Υπουργικό Συμβούλιο, δυνάμει των Άρθρων 50 και 87 του Νόμου, εξέδωσε τους περί Δημόσιας Υπηρεσίας (Αξιολόγηση Υπαλλήλων) Κανονισμούς του 1990.

10

Η επίδικη σημείωση έχει:-

"Σημ. Μη αιτιολογημένη αξιολόγηση θα αγνοείται και ο υπάλληλος θα θεωρείται ότι έχει αξιολογηθεί ως 'πολύ ικανοποιητικά' στο συγκεκριμένο στοιχείο αξιολόγησης."

15

Η νομοθετική εξουσία ασκείται από τη Βουλή των Αντιπροσώπων. Η Βουλή, όμως, εξουσιοδοτεί άλλα όργανα να νομοθετούν αναφορικά με λεπτομερειακές πρόνοιες μέσα στα πλαίσια του νόμου. Στη σύγχρονη κοινωνία με τις πολύπλοκες ανάγκες και τα πολλαπλά προβλήματα, όχι μόνο είναι επιτρεπτό, αλλά είναι κοινή τακτική η νομοθετική εξουσία να θεσπίζει νόμο και να αφήνει τις λεπτομέρειες για την εφαρμογή του να συμπληρώνονται από δευτερογενή νομοθεσία. Η νομοθετική εξουσία έχει το δικαίωμα εξουσιοδότησης και η νομοθεσία με εξουσιοδότηση είναι και αυτή έκφραση της βούλησης του λαού μέσω της λαϊκής αντιπροσωπείας - (βλ., μεταξύ άλλων, *Police and Theodoros Nicola Hondrou and Another* 3 R.S.C.C. 82· *Ethnikos v. K.O.A.* (1984) 3 C.L.R. 1150, σελ. 1155· *President of Republic v. House of Representatives* (1986) 3 C.L.R. 1168).

20

25

30

Η κανονιστική πράξη πρέπει να βρῖσκει έρεισμα σε εξουσιοδοτικό νόμο και εκδίδεται μόνο μέσα στα πλαίσια της νομοθετικής εξουσιοδότησης - (Στασινόπουλος "Δί-

3 Α.Α.Δ. Τριανταφυλλίδης κ.α. ν. Δημοκρατίας Στυλιανίδης, Δ.
καιον των Διοικητικών Πράξεων", (1951), σελ. 99).

5 Για να αποφασιστεί αν δευτερογενής νομοθεσία είναι εκτός της νομοθετικής εξουσιοδότησης, εξετάζεται ο εξουσιοδοτικός νόμος, η κατάσταση του νόμου το χρόνο της θέσπισής του, οι αλλαγές οι οποίες έγιναν και το περιεχόμενο της κανονιστικής πράξης - (*Paraxenophontos and Others v. Republic* (ανωτέρω)).

10 Η απάντηση στο ερώτημα σε κάθε περίπτωση βρίσκεται στην ορθή ερμηνεία του εξουσιοδοτικού νόμου και του προσβαλλόμενου κανονισμού - (*Commissioners of Customs and Excise v. Cure and Deeley Ltd.* [1962] 1 Q.B.D. 340).

15 Είναι αρχή του ερμηνεύτικου δικαίου ότι οι Κανονισμοί, όπως και ο Νόμος, για σκοπούς ερμηνείας διαβάζονται στην ολότητά τους.

Το Άρθρο 50 του Νόμου αναφέρεται στο χρόνο και τον τρόπο ετοιμασίας των Υπηρεσιακών Εκθέσεων.

20 Ο Κανονισμός 6(1) προβλέπει ότι ο τύπος των Ετήσιων Υπηρεσιακών Εκθέσεων είναι όπως το Παράρτημα "B".

Ο Κανονισμός 7 αναφέρεται στα πρόσωπα ή ομάδες που αξιολογούν τους υπαλλήλους.

25 Ο Κανονισμός 8 προβλέπει για τη διαδικασία αξιολόγησης και κάνει αναφορά στο Παράρτημα "B" του Κανονισμού 6(1).

Η σημασία των Υπηρεσιακών Εκθέσεων και οι ευθύνες των λειτουργών αξιολόγησης ρυθμίζονται από τον Κανονισμό 11.

30 Ουσιώδης για την παρούσα υπόθεση είναι ο Κανονισμός 11(2)(η) που έχει:-

"11(2) Οι Αξιολογούντες Λειτουργοί θα πρέπει κατά τη σύνταξη των Υπηρεσιακών Εκθέσεων -

(η) να συμπληρώνουν τις Υπηρεσιακές Εκθέσεις με υπευθυνότητα και περίσκεψη και να αιτιολογούν τεκμηριωμένα τις κρίσεις τους, αποφεύγοντας γενική και αόριστη φρασεολογία." 5

Το Παράρτημα "Β" είναι το Έντυπο Αξιολόγησης των Υπαλλήλων Ετήσια Υπηρεσιακή Έκθεση για τους τακτικούς μόνιμους υπαλλήλους. Χωρίζεται σε τέσσερα μέρη. Το Μέρος Ι περιέχει τα ατομικά και υπηρεσιακά στοιχεία. Το Μέρος ΙΙ τιτλοφορείται "Εκτίμηση της Επαγγελματικής Αξίας του Υπαλλήλου". Αναφέρονται οκτώ στοιχεία αξιολόγησης και τρεις βαθμοί "πολυ ικανοποιητικά", "ικανοποιητικά", "μη ικανοποιητικά". Στο Μέρος αυτό υπάρχει η ακόλουθη σημείωση:- 10 15

"Σ η μ ε ί ω σ η: Σε περίπτωση που ο υπάλληλος έχει διακριθεί σε εξαιρετικό βαθμό σε σχέση με οποιοδήποτε από τα στοιχεία αξιολόγησης δεν αξιολογείται για το στοιχείο αυτό στο Μέρος αυτό. Η δέουσα αναφορά θα πρέπει να γίνεται στο Μέρος ΙΙΙ." 20

Το Μέρος ΙΙΙ τιτλοφορείται "Εξαιρετική Επαγγελματική Αξία" και έχει:-

"Αναφέρετε κατά πόσο ο υπάλληλος έχει διακριθεί σε εξαιρετικό βαθμό σε σχέση με οποιοδήποτε από τα στοιχεία αξιολόγησης. Αιτιολογείστε την κρίση σας, δίνοντας πλήρεις λεπτομέρειες και αποφεύγοντας γενική και αόριστη φρασεολογία." 25

Το δεύτερο μέρος του πιο πάνω αποσπάσματος αποτελεί επανάληψη του Κανονισμού 11(2)(η). 30

Ακολουθεί η κρινόμενη σημείωση.

Η σημείωση αυτή είναι μέρος του συνόλου των Κανονισμών και προβλέπει ουσιαστικά ότι ο υπάλληλος θε-

ωρείται ότι αξιολογείται πολύ ικανοποιητικά σε συγκριμένα στοιχεία αξιολόγησης εάν η εξαιρετική βαθμολογία του δεν περιέχει αιτιολογία και πλήρεις λεπτομέρειες αλλά περιορίζεται σε γενική και αόριστη φρασεολογία.

- 5 Η σημείωση απλώς επισημαίνει ότι αν δεν τηρηθεί η πρόνοια της αιτιολόγησης της κρίσης με πλήρεις λεπτομέρειες τότε ο υπάλληλος θεωρείται ότι αξιολογείται πολύ ικανοποιητικά στο συγκεκριμένο στοιχείο αξιολόγησης.

- 10 Δεν αποδίδεται με τη σημείωση ειδική εξουσία αξιολόγησης στην Επιτροπή. Η Επιτροπή δεν αντικαθιστά το όργανο της αξιολόγησης που προβλέπεται από τους Κανονισμούς και το Νόμο. Απλώς έχει την ευθύνη να βεβαιώνει ότι οι αξιολογήσεις στις Υπηρεσιακές Εκθέσεις γίνονται σύμφωνα με το Νόμο.

- 15 Οι αρμοδιότητες και τα καθήκοντα της Επιτροπής, ανεξάρτητο όργανο που αντικαθιστά, με βάση το δίκαιο της ανάγκης, την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας που προβλέπεται από το Άρθρο 122 του Συντάγματος, (βλ. *Republic v. Kyriacou* (1987) 3 C.L.R. 1189), καθορίζονται
20 στο Άρθρο 5 του Νόμου και περιλαμβάνουν το διορισμό, την επικύρωση διορισμού, την ένταξη στο μόνιμο προσωπικό, την προαγωγή κλπ. των δημοσίων υπαλλήλων.

- Σύγκριση του περιεχομένου του Νόμου και του προσβαλλόμενου μέρους του Κανονισμού 6(1) - σημείωση στο
25 Μέρος III του Παραρτήματος "B" - σε συνάρτηση με τις πρόνοιες των άλλων Κανονισμών οδηγεί στο ασφαλές συμπέρασμα ότι ο Κανονισμός δεν είναι έξω από το πλαίσιο της νομοθετικής εξουσιοδότησης.

- Πριν από την εφαρμογή του Νόμου η ετοιμασία των
30 εμπιστευτικών εκθέσεων ερυθμίζετο από τις Κανονιστικές Διατάξεις που εκδόθηκαν ως Εγκύκλιος 491 σύμφωνα με το Άρθρο 45 του Νόμου 33/67 που πρόβλεπε ότι οι εμπιστευτικές εκθέσεις ετοιμάζονται και υποβάλλονται ετησίως κατά τον καθορισμένο τρόπο. "Καθωρισμένος" εσή-
35 μαινε καθωρισμένος διά Κανονισμών ή διοικητικής

πράξεως εκδιδομένης υπό του Υπουργικού Συμβουλίου ή διά γενικών ή ειδικών οδηγιών διδομένων ή διαταγών εκδιδομένων υπό του Υπουργικού Συμβουλίου και "καθορίζειν" ερμηνευόταν ανάλογα.

Έχει πάγια νομολογηθεί από το Ανώτατο Δικαστήριο 5
ότι η Επιτροπή στην άσκηση των αρμοδιοτήτων της είχε
δικαίωμα να αγνοήσει παράτυπες τροποποιήσεις, που δεν
έγιναν από τον Προσυπογράφοντα Λειτουργό σύμφωνα
με την Εγκύκλιο 491 και να λάβει υπόψη μόνο τις αξιολο- 10
γήσεις του Αξιολογούντος Λειτουργού. (Βλ. *Γεώργιος
Λύωνα και Άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας*, Υποθέσεις
Αρ. 683/88, 703/88, 706/88, (Απόφαση δόθηκε στις 14 Ιου-
νίου, 1990, δε δημοσιεύτηκε ακόμα)).

Το Άρθρο 35(4) προβλέπει ότι κατά την προαγωγή η 15
Επιτροπή λαμβάνει δεόντως υπόψη, μεταξύ άλλων, "αι-
τιολογημένες συστάσεις του Προϊσταμένου του Τμήμα-
τος" στο οποίο υφίσταται η κενή θέση. Η προηγούμενη νο-
μοθεσία πρόβλεπε στο Άρθρο 44(3) μόνο συστάσεις χωρίς
να υπάρχει ο προσδιορισμός "αιτιολογημένες". Στη νέα 20
νομοθεσία προστέθηκε η λέξη "αιτιολογημένες".

Η Επιτροπή, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστη-
ρίου τούτου, όχι μόνο μπορεί αλλά πρέπει να παραγνωρί-
ζει τις συστάσεις στην έκταση που είναι ασύμφωνες με τα
στοιχεία του φακέλου και με βάση το νέο Νόμο να παρα- 25
γνωρίζει συστάσεις που δεν είναι αιτιολογημένες. (Βλ., με-
ταξύ άλλων, *Κυπριακή Δημοκρατία μέσω Επιτροπής Δη-
μόσιας Υπηρεσίας και Άλλοι ν. Ανδρέα Στυλιανού και
Άλλου*, Αναθεωρητικές Εφέσεις Αρ. 1028, 1029 και 1034,
(Απόφαση δόθηκε στις 10 Ιουλίου, 1990, δε δημοσιεύτηκε 30
ακόμα)).

Η Επιτροπή με τον τρόπο αυτό ασκεί τις αρμοδιότητές
της σύμφωνα με το Νόμο χωρίς επέμβαση στην εξουσία ή
αρμοδιότητα άλλου οργάνου.

Η Επιτροπή στις παρούσες υποθέσεις χρησιμοποίησε 35
τη φρασεολογία "δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένη". Θεω-

ρούμε ότι η φρασεολογία αυτή δεν ευρίσκεται σε δυσαρμονία ή είναι αντίθετη με την πρόνοια του Κανονισμού που προβλέπει αιτιολογημένη κρίση με πλήρεις λεπτομέρειες.

- 5 Έγινε ισχυρισμός από ευπαίδευτο δικηγόρο ότι "μη αιτιολογημένη" σημαίνει να μην υπάρχει καθόλου αιτιολογία. Δεν συμφωνούμε με την εισήγηση αυτή.

Η Επιτροπή δεν άσκησε οποιαδήποτε αρμοδιότητα ή εξουσία έξω ή αντίθετη από τις αρμοδιότητες που της απονέμει ο Νόμος.

- 10 Το γεγονός ότι η Υπηρεσιακή Έκθεση αποστέλλεται στο δημόσιο υπάλληλο μετά την ετοιμασία της, σύμφωνα με τον Κανονισμό 10(3), δεν ασκεί καμιά επιρροή στα επίδικα θέματα. Ούτε η σημείωση από μόνη της ούτε η ενέργεια της Επιτροπής στις παρούσες υποθέσεις επηρεάζει με
- 15 οποιοδήποτε τρόπο τους κανόνες χρηστής διοίκησης, ούτε βρίσκεται σε αντίθεση με αυτούς, οι οποίοι, εν πάση περιπτώσει, δεν μπορεί να είναι υπέρτεροι έγκυρης νομοθεσίας που δεν είναι αντίθετη ή ασύμφωνη με το Σύνταγμα της χώρας.
- 20 Για όλους τους πιο πάνω λόγους οι Αναθεωρητικές Εφέσεις Αρ. 1596 και 1604 απορρίπτονται.

Η Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1741 επιτρέπεται.

Όλες οι προσβαλλόμενες προαγωγές επικυρώνονται σύμφωνα με το Άρθρο 146.4(α) του Συντάγματος.

- 25 Καμιά διαταγή για έξοδα.

Οι εφέσεις επιτυγχάνουν χωρίς έξοδα.